

Σκότωσαν την τελευταία διαλλακτική φωνή της αμερικανικής Δεξιάς

ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Η εν ψυχρώ δολοφονία του Τσάρλι Κερκ, ενώ μιλούσε σε φοιτητές στο πανεπιστήμιο της Γιούτα, θα αφήσει εποχή. Όχι μόνον για το καθαυτό έγκλημα και την τραγωδία αυτού και της οικογένειάς του. Αλλά γιατί θα θυμίζει ότι το πολιτικό μίσος “έφαγε” έναν από τους τελευταίους πολιτικούς ταγούς που πίστευαν πως η απέναντι πλευρά αποτελείται από λογικούς ανθρώπους, οι οποίοι μπορούν να πεισθούν με τον διάλογο.

Πολλά ελληνικά Μέσα έσπευσαν να τον χαρακτηρίσουν “ακροδεξιό”. Ουδείς έκπληξις, από ανθρώπους που δεν τον ήξεραν μέχρι χθες και περιορίζονται να αναπαράγουν ό,τι φετφά βγάλουν τα συστημικά main stream media (σπουδαίοι δημοσιογράφοι, χωρίς την παραμικρή επαφή με το πρωτογενές υλικό τους). Ο Τσάρλι Κερκ ήταν όμως με διαφορά η πιο μετριοπαθής φωνή στη νεολαία του κινήματος MAGA. Είχε αφιερώσει τη ζωή του στον διάλογο, στον ανταγωνισμό και την διαπάλη όχι των όπλων, αλλά των ιδεών και των επιχειρημάτων. Ήταν ακριβώς ο άνθρωπος που, όσο ένθερμος και εάν ήταν στα προτάγματα του συντηρητικού και λαϊκιστικού κινήματος, έτεινε το χέρι στην απέναντι πλευρά.

Οι πολιτικές του εκδηλώσεις, σε εκατοντάδες κολλέγια και πανεπιστήμια των ΗΠΑ, ήταν ανοικτές για χιλιάδες ανθρώπους, τους οποίους αντιμετώπιζε πάντα με σεβασμό. Δεν είναι τυχαίο που επί πολλά χρόνια, όταν η οργάνωσή του πρωτοεμφανίστηκε στο δημόσιο στίβο, ο [Τσάρλι Κερκ](#) ήταν το κόκκινο πανί της... original Ακροδεξιάς, η οποία τον θεωρούσε πουλημένο στο Ισραήλ και το παλαιοκομματικό κατεστημένο των Ρεπουμπλικάνων. Οι φυλετιστές και αντισημίτες νεολαίοι (groupers) τον προπηλάκιζαν και τον χλεύαζαν, διέκοπταν και οχλαγωγούσαν στις εκδηλώσεις του, μέχρι κι εκείνοι να κλίνουν το γόνο μπροστά στον θάνατο του αντιπάλου τους.

Ο Κερκ πίστευε στον διάλογο

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές ελάχιστα είναι γνωστά για τον δράστη ή τα κίνητρά του. Δε χρειάζεται όμως πολλή φαντασία για να φανεί πως ο τραγικός αυτός θάνατος ενός ειρηνικού νέου ακτιβιστή (πατέρα δύο παιδιών) προετοιμάστηκε από ένα κλίμα ακραίας πόλωσης. Και οι δύο οι πλευρές είναι κατά καιρούς ένοχες γι’ αυτό, όμως η χολή και το μίσος που αποπνέεται από τους λεγόμενους “προοδευτικούς”, “δημοκρατικούς” και “πονόψυχους” στην αμερικανική πολιτική σκηνή έχει ξεπεράσει κάθε όριο μισανθρωπίας. Το δείχνει η καθολική δαιμονοποίηση του κάθε διαφωνούντος σαν ναζί, ο οποίος πρέπει να ανατραπεί με κάθε μέσο αλλιώς θα προκαλέσει το τέλος της ανθρωπότητας!

Διότι αυτό σημαίνει να αποκαλείς κάποιον “ναζί”, το σύμβολο του απόλυτου κακού στην μεταπολεμική μυθολογία του δυτικού κόσμου. Τούτο δε φαίνεται μόνο στις χιλιάδες αναρτήσεις, στο Twitter, TikTok και Reddit που πανηγυρίζουν έξαλλα τον θάνατο ενός πολιτικού αντιπάλου. Φαίνεται από την χαιρέκακη επιμονή, ακόμη και στην αγγελία του θανάτου, να “ξεπλένεται” στα ΜΜΕ η δολοφονία: Ήταν “ακροδεξιός”, ήταν υπέρ της οπλοκατοχής (άρα “καλά να πάθει!”), πήγαινε γυρεύοντας!

We Paid Some Etsy Witches to Curse Charlie Kirk

Μετάφραση ανάρτησης

Από jezebel.com

7:49 μ.μ. · 8 Σεπ 2025 · **67,9 εκ.** Προβολές

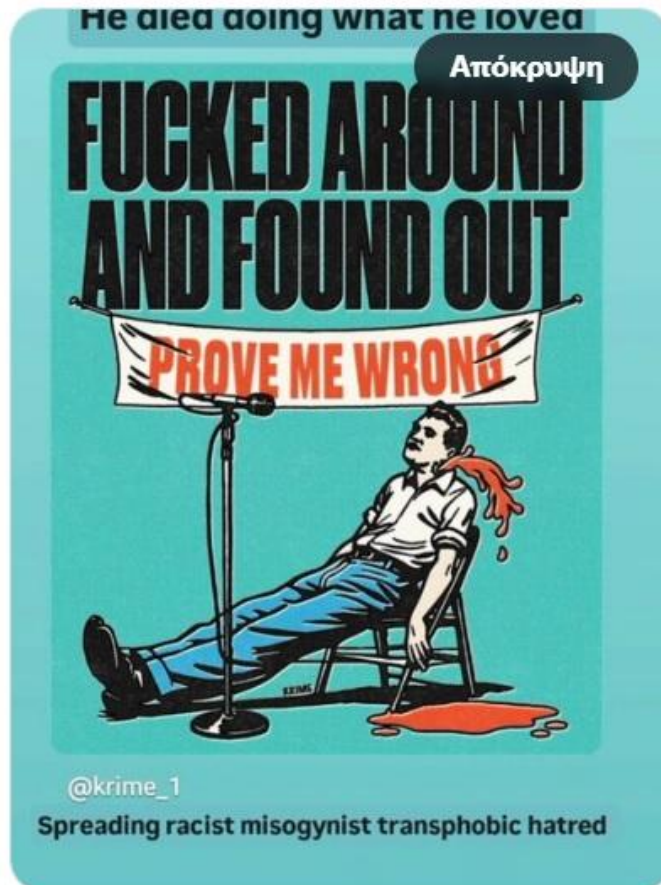

Reddit Lies αναδημοσίευσε

Drew Pavlou @DrewPavlou · 2 ώ

I will never, ever forget the way online leftists celebrated the public execution of a man with the same conservative political views as basically my entire extended family.

90

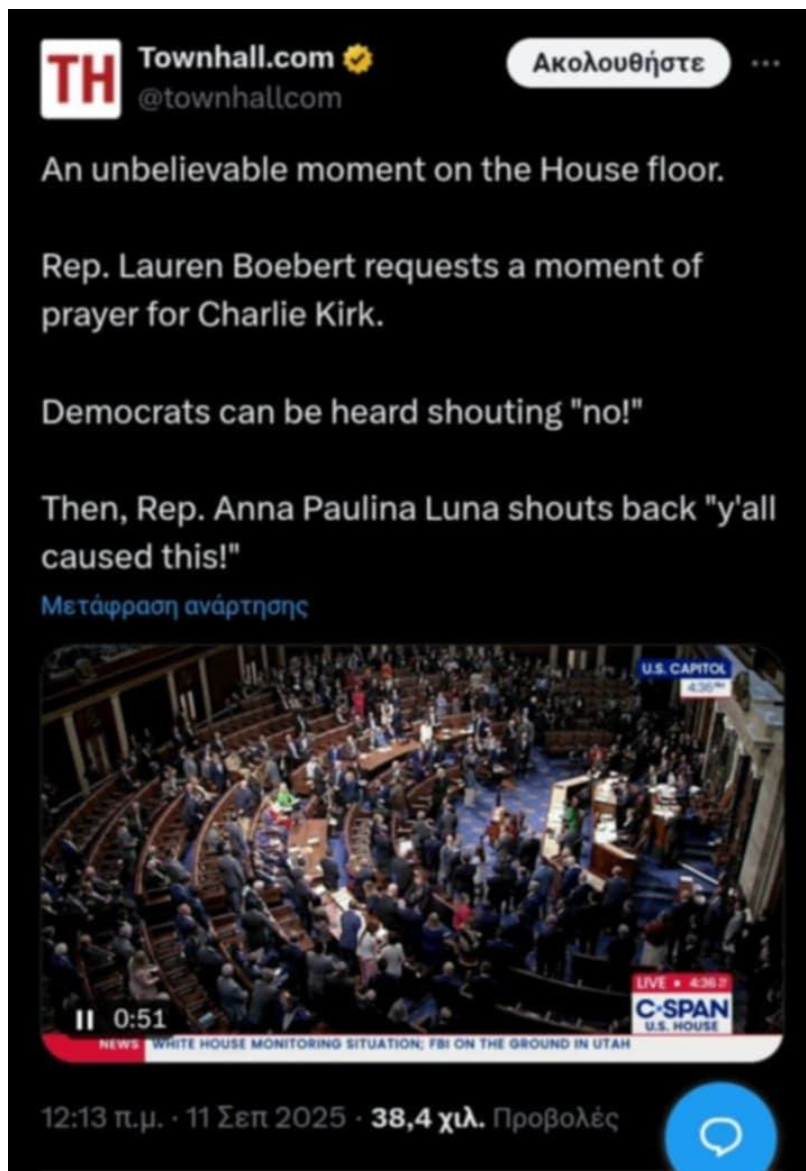
222

1 χιλ.

30 χιλ.

Ο ίδιος ο Κερκ [έγραφε](#) στις 8 Απριλίου 2025: «Η κουλτούρα της δολοφονίας εξαπλώνεται στην Αριστερά. Το 48% των προοδευτικών λέει ότι θα ήταν τουλάχιστον κάπως δικαιολογημένο να δολοφονηθεί ο Έλον Μασκ. Το 55% είπε το ίδιο για τον Ντόναλντ Τραμπ. Στην Καλιφόρνια, ακτιβιστές δίνουν σε νομοθετικές προτάσεις το όνομα του Λουίτζι Μαντζιόνε. Η Αριστερά παρσύρεται σε έναν βίαιο παροξυσμό. Κάθε πισωγύρισμα, είτε είναι η απώλεια μιας εκλογής είτε η απώλεια μιας δικαστικής υπόθεσης, δικαιολογεί μια όσο το δυνατόν πιο βίαιη απάντηση. Αυτό είναι το φυσικό απότοκο της κουλτούρας διαμαρτυρίας της Αριστεράς, που για χρόνια ανεχόταν τη βία και το χάος. Η δειλία των τοπικών εισαγγελέων και των σχολικών αξιωματούχων έχει μετατρέψει την Αριστερά σε μια ωρολογιακή βόμβα».

Το μόνο αμάρτημα του Τσάρλι Κερκ ήταν πως ήταν φοβερά αποτελεσματικός στο παιχνίδι της ρητορικής, της επικοινωνίας και –για να μην κοροϊδευόμαστε– της προπαγάνδας. Ήταν ένας από τους βασικούς αρχιτέκτονες της απότομης και μαζικής στροφής των ανδρών της Γενιάς Z (κάτω των 30) προς την Δεξιά, και της έστω μερικής αλλαγής του κλίματος στα “αριστεροκρατούμενα” πανεπιστήμια της Αμερικής. Το μήνυμά του άγγιζε δεκάδες εκατομμύρια ανθρώπους.

Ανοίγει η πόρτα του φρενοκομείου

Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα από το να στοχοποιούνται οι μετριοπαθείς του κάθε ιδεολογικοπολιτικού ρεύματος. Όχι γιατί –προς Θεού– θα δικαιολογείτο η επίθεση στους “ακραίους” – μια λέξη-λάστιχο, που έχει χάσει κάθε νόημα και αξία. Αλλά γιατί είναι ακριβώς οι μετριοπαθείς που τείνουν χείρα διαλόγου, ανοικτή διάθεση και επιστρατεύουν την επιχειρηματολογία στον πολιτικό αγώνα. Και πίσω μένουν οι φίλοι τους πληγωμένοι και έξαλλοι, πεπεισμένοι πλέον με την εξαιρετικά επικίνδυνη αντίληψη, πως το άνοιγμα

στον απέναντι ήταν μάταιο, πως αυτό εν τέλει τον οδήγησε στον θάνατο. Οι κραυγές για εκδίκηση πολλαπλασιάζονται.

Έχουνε πέσει, βλέπετε, κι όλα μαζί. Η αμερικανική Δεξιά ήταν ήδη “στα κάγκελα” αυτές της ημέρες από την σφαγή της νεαρής Ιρίνα σε ένα τραίνο της Βόρειας Καρολίνας, από έναν μαύρο ψυχοπαθή που είχε αφεθεί ελεύθερος... 14 φορές. Η δολοφονία Κερκ, μία ημέρα πριν από το σκοτεινό ορόσημο της 11ης Σεπτεμβρίου, κινδυνεύει να γίνει η σπίθα που θα βάλει μπουρλότο στην αμερικανική πυριτιδαποθήκη, που τόσο χρόνια συσσωρεύει όλων των ειδών τους δυναμίτες: κοινωνικούς, οικονομικούς, ιδεολογικούς, φυλετικούς...

<https://slpress.gr/politiki/skotosan-tin-teleftaia-diallaktiki-foni-tis-amerikanikis-dexias/>